Avizul Comitetului Economic și Social European privind propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (UE) nr. 575/2013 în ceea ce privește acoperirea minimă a pierderilor pentru expunerile neperformante

[COM(2018) 134 final – 2018/0060 (COD)]

propunere de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind administratorii de credite, cumpărătorii de credite și recuperarea garanțiilor reale

[COM(2018) 135 final – 2018/0063 (COD)]

(2018/C 367/09)

Raportor: **domnul Juan MENDOZA CASTRO**

Sesizare	Consiliul Uniunii Europene, 24.4.2018;
	Parlamentul European, 19.4.2018
Temei juridic	Articolul 114 și articolul 53 alineatul (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene
Secțiunea competentă	Secțiunea pentru uniunea economică și monetară și coeziune economică și socială
Data adoptării în secțiune	27.6.2018
Data adoptării în sesiunea plenară	11.7.2018
Sesiunea plenară nr.	536
Rezultatul votului	145/0/2
(voturi pentru/voturi împotrivă/abțineri)	

1. Concluzii și recomandări

Pachetul privind creditele neperformante

1.1. CESE salută pachetul Comisiei, un element central al ofensivei UE de combatere a problemei persistente a creditelor neperformante și fundamental pentru progresul către uniunea bancară.

1.2. Instituțiile financiare ale UE au înregistrat progrese atât în ceea ce privește calitatea portofoliilor de credite, cât și în privința volumului total al creditelor neperformante; cu toate acestea, la nivelul UE sunt necesare măsuri suplimentare pentru a preveni acumularea creditelor neperformante în viitor.

1.3. Orice comparație a nivelului creditelor neperformante din UE ar trebui să țină seama de faptul că băncile din unele țări au beneficiat de ajutoare de stat substanțiale în perioada de debut a crizei (2008-2012), în timp ce altele nu au putut beneficia de astfel de ajutoare din cauza modificării normelor în materie de ajutoare de stat.

1.4. CESE atrage atenția asupra consecințelor sociale ale crizei financiare în ceea ce privește excluziunea, justiția socială și obstacolele în calea realizării pieței interne.

1.5. Eliminarea datoriilor depreciate din conturile instituțiilor financiare este vitală pentru a evita consecințele viitoare ale supraîndatorării. De asemenea, CESE solicită instituțiilor de credit să practice acordarea responsabilă a creditelor.

Mecanisme de protecție prudențiale statutare

1.6. CESE este de acord cu aplicarea mecanismelor de protecție prudențiale statutare, ca măsură preventivă prin care să se asigure faptul că s-au constituit provizioane suficiente pentru pierderile din credite ca urmare a viitoarelor împrumuturi neperformante.

1.7. CESE ia notă de raționamentul Comisiei cu privire la această propunere și dorește să adauge că mecanismele de protecție ar fi justificate de diferitele obiective urmărite de cadrul contabil în raport cu reglementarea prudențială.

1.8. Cu toate acestea, CESE dorește, de asemenea, să sublinieze că:

— abordarea unică (*one size fits all*) nu ține seama de diferențele care există în continuare în normele naționale de drept civil și de cele privind durata procedurilor în cadrul instanțelor de drept civil;

— calendarul pentru provizionarea noilor credite neperformante poate obliga băncile să le vândă rapid, în loc să aștepte ca întreprinderea/firma aflată în dificultate financiară să devină din nou viabilă.

1.9. Comisia ar trebui să ia în considerare, în măsura în care este posibil, situația specifică a întreprinderilor mai mici și mai specializate, cu o structură a activelor mai puțin complexă.

1.10. CESE consideră că IFRS 9 ar trebui să devină obligatoriu pentru toate băncile din UE.

1.11. CESE propune lansarea unei analize de impact specifice cu scopul de a estima impactul potențial al propunerii de regulament asupra băncilor, asupra transmiterii creditelor acordate gospodăriilor, asupra IMM-urilor și asupra creșterii PIB-ului.

1.12. CESE remarcă faptul că BCE a emis deja actul adițional, fără a ține seama de normele pilonului 1, care urmează să fie emise de Parlament/Consiliu/Comisie, și fără a aștepta orientările Autorității Bancare Europene (ABE).

Dezvoltarea piețelor secundare

1.13. CESE recunoaște că Comisia oferă un răspuns la multe din problemele piețelor secundare fragmentate ale creditelor neperformante în UE și subliniază existența unor propuneri specifice în această privință. Cu toate acestea, este de părere că autoritățile de reglementare nu trebuie să încurajeze vânzarea de credite neperformante.

1.14. Sugestiile CESE privind consecințele cesionării creditelor sunt următoarele:

— protecția consumatorilor: în termeni general, salută propunerile Comisiei. Autoritățile trebuie să acorde atenție măsurilor și recomandărilor specifice pentru a proteja drepturile debitorilor;

— protecția lucrătorilor: autoritățile competente trebuie să ia în considerare mobilitatea și protecția lucrătorilor din întreprinderile implicate în cesionări de întreprinderi, în conformitate cu dreptul Uniunii și cu dreptul intern.

Executarea extrajudiciară accelerată a garanțiilor reale

1.15. CESE subliniază, în sens pozitiv, dreptul la un proces echitabil în fața unei instanțe naționale, dacă este necesar, și în cazul în care aplicarea acestei proceduri, așa cum se propune în directivă, este restricționată.

1.16. În multe state membre, procedura de executare este deja eficientă. Soluționarea problemei creditelor neperformante constă, în principal, în consolidarea procedurilor judiciare în întreaga UE.

2. **Propunerile Comisiei Europene**

2.1. La 14 martie, Comisia a prezentat o propunere de regulament ([1]) de modificare a Regulamentului (UE) nr. 575/2013 în ceea ce privește acoperirea minimă a pierderilor pentru expunerile neperformante, împreună cu o propunere de directivă ([2]) privind administratorii de credite, cumpărătorii de credite și recuperarea garanțiilor reale.

([1]) COM(2018) 134 final – Propunere de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (UE) nr. 575/2013 în ceea ce privește acoperirea minimă a pierderilor pentru expunerile neperformante.

([2]) COM(2018) 135 final – Propunere de Directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind administratorii de credite, cumpărătorii de credite și recuperarea garanțiilor reale.

2.2. Cele două propuneri au fost însoțite de documentele de lucru ale serviciilor Comisiei și de evaluări ale impactului, iar, în aceeași zi, Comisia a publicat și cel de Al doilea raport privind progresele înregistrate cu privire la reducerea creditelor neperformante în Europa ([3]) și Proiectul ([4]) de furnizare a orientărilor tehnice privind modul de înființare a societăților de administrare a investițiilor (S.A.I.).

2.3. Aceste propuneri reprezintă elemente constitutive importante ale eforturilor Comisiei de consolidare a uniunii economice și monetare (UEM) și sunt esențiale pentru finalizarea uniunii bancare. Atât abordarea stocurilor mari de credite neperformante și de expuneri neperformante, cât și a posibilei acumulări a acestora în viitor reprezintă o parte importantă a eforturilor Uniunii de a reduce și mai mult riscurile în sectorul bancar și de a permite băncilor să se concentreze pe acordarea de credite întreprinderilor și cetățenilor.

2.4. În propunerea de regulament, Comisia propune instituirea unui mecanism de protecție prudențial statutar prin stabilirea unor niveluri minime de acoperire comune pentru creditele noi care devin neperformante, care să prevină orice acumulări viitoare excesive de credite neperformante pentru care nu există o acoperire suficientă a pierderilor în bilanțurile băncilor și pentru a facilita rezoluția acestora.

2.5. În propunerea de directivă, Comisia urmărește creșterea eficienței procedurilor de recuperare a datoriilor, prin punerea la dispoziție a unei proceduri comune și distincte de executare extrajudiciară accelerată a garanțiilor reale. De asemenea, propunerea încurajează dezvoltarea unor piețe secundare ale creditelor neperformante prin armonizarea cerințelor și crearea unei piețe unice pentru administrarea creditelor și transferul creditelor bancare către părți terțe din UE.

3. **Observații generale**

3.1. CESE salută pachetul Comisiei, un element central la ofensivei UE de combatere a problemei persistente a creditelor neperformante ([5]) și fundamental pentru progresul către uniunea bancară.

3.2. Având în vedere că solvabilitatea și stabilitatea sistemului financiar sunt fundamentale pentru UE, volumul mare de credite neperformante acumulate în băncile din unele state membre în timpul crizei și al recesiunii care a urmat dăunează sistemului financiar în ansamblu, afectează economia și, în anumite cazuri, a generat costuri mari pentru contribuabili.

3.3. În ultimii ani, instituțiile financiare ale UE au înregistrat progrese în ceea ce privește atât calitatea portofoliilor de credite, cât și volumul total al creditelor neperformante; totuși, cele din urmă rămân la o valoare brută ridicată, de 813 miliarde EUR ([6]). Băncile și autoritățile de supraveghere dispun de instrumentele necesare pentru reducerea numărului de împrumuturi neonorate sau depreciate, dar sunt necesare măsuri suplimentare la nivelul UE pentru a preveni acumularea acestora în viitor.

3.4. CESE subliniază faptul că băncile din unele țări au beneficiat de ajutoare de stat substanțiale în perioada de debut a crizei (2008-2012), în timp ce altele nu au putut beneficia de astfel de ajutoare din cauza modificărilor aduse normelor în materie de ajutoare de stat pentru sectorul financiar. Din acest motiv, orice comparație a nivelului creditelor neperformante ar trebui să ia în considerare aceste diferențe.

3.5. CESE atrage atenția asupra consecințelor sociale ale crizei financiare în ceea ce privește excluziunea, justiția socială și obstacolele din calea realizării pieței interne. În unele state membre, creditele neperformante reflectă cât de mult au avut de suferit familiile și micii întreprinzători (IMM-uri) care s-au confruntat inclusiv cu riscul de a-și pierde locuințele sau de a fi executați silit.

3.6. Eliminarea datoriilor depreciate din conturile instituțiilor financiare este vitală pentru a evita consecințele viitoare ale supraîndatorării, iar planul Consiliului Ecofin trebuie să contribuie la îndeplinirea acestui obiectiv. De asemenea, CESE solicită acordarea responsabilă a creditelor, ceea ce va însemna ca instituțiile de credit să acorde o atenție sporită nevoilor și situației împrumutătorilor individuali și să găsească instrumentul financiar care corespunde cel mai bine fiecărei situații în parte ([7]).

([3]) COM(2018) 133 final – Comunicare a Comisiei către Parlamentul European, Consiliul European, Consiliu și Banca Centrală Europeană – Al doilea raport privind progresele înregistrate cu privire la reducerea creditelor neperformante în Europa.

([4]) SWD(2018) 72 final – Proiectul privind S.A.I. – Document de lucru al serviciilor Comisiei care însoțește Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliul European, Consiliu și Banca Centrală Europeană – Al doilea raport privind progresele înregistrate cu privire la reducerea creditelor neperformante în Europa.

([5]) Concluziile Consiliului privind Planul de acțiune pentru abordarea creditelor neperformante în Europa (11 iulie 2017).

([6]) Date din tabloul de bord al ABE privind riscul pentru trimestrul IV din 2017.

([7]) Avizul Comitetului Economic și Social European „Creditul și excluderea socială într-o societate prosperă” (JO C 44, 16.2.2008, p. 74).

4. **Observații specifice**

4.1. ***Mecanisme de protecție prudențiale statutare***

4.1.1. CESE este de acord cu aplicarea mecanismelor de protecție prudențiale statutare, ca măsură preventivă prin care să se asigure faptul că s-au constituit provizioane suficiente pentru pierderile din credite ca urmare a viitoarelor împrumuturi neperformante.

4.1.2. Pentru a reduce creditele neperformante și expunerile neperformante ([8]), propunerea de modificare a Regulamentului privind cerințele de capital (CRR) include un calendar progresiv pentru împrumuturile garantate (până la opt ani) și negarantate (doi ani).

4.1.3. Raționamentul Comisiei pentru propunere este următorul ([9]):

— contabilizarea pierderilor din credite s-ar putea să nu fie întotdeauna adecvată dintr-o perspectivă prudențială, ale cărei domeniu de aplicare, obiectiv și scop sunt diferite;

— se preconizează că IFRS 9 ([10]) va duce la o mai mare aliniere la standardele prudențiale decât IAS 39 ([11]) și va contribui la abordarea problemei provizioanelor întârziate și inadecvate, deoarece adoptă o abordare de tip „pierdere așteptată”. Cu toate acestea, noul standard încă oferă o marjă de apreciere în ceea ce privește evaluarea creditelor neperformante și a garanțiilor reale și, prin urmare, în privința determinării provizioanelor;

— prin reglementarea prudențială, autoritatea de supraveghere bancară are competența să influențeze nivelul de provizionare al băncii (inclusiv în ceea ce privește creditele neperformante) în limitele cadrului contabil aplicabil și să solicite ajustări specifice ale calculelor privind fondurile proprii ale băncii în cauză. Cu toate acestea, măsurile și cerințele obligatorii pot fi aplicate de către autoritatea de supraveghere doar de la caz la caz, în funcție de circumstanțele specifice ale băncii (denumite măsuri ale pilonului 2);

— măsurile de supraveghere adaptate individual, pe baza unei evaluări de la caz la caz, de către autoritatea de supraveghere competentă, sunt adecvate pentru a aborda riscurile specifice generate de creditele neperformante acordate de băncile individuale.

4.1.4. CESE dorește să adauge că mecanismele de protecție ar fi justificate de diferitele obiective urmărite de cadrul contabil în raport cu reglementarea prudențială.

4.1.5. Cu toate acestea, CESE trebuie, de asemenea, să sublinieze că:

— propunerea de regulament, care urmărește o abordare unică, nu ține seama de diferențele existente încă în dreptul civil intern și de durata procedurilor în cadrul instanțelor de drept civil;

— calendarul pentru provizionarea noilor credite neperformante poate obliga băncile să le vândă rapid, în loc să aștepte ca întreprinderea/firma aflată în dificultate financiară să devină din nou viabilă. Astfel, posibilitatea de a permite o restructurare a datoriilor și de a oferi antreprenorilor o doua șansă ar putea fi redusă, iar aceasta ar avea un impact social negativ potențial ridicat și un impact negativ asupra gradului de ocupare a forței de muncă;

— potrivit unei analize ([12]), firmele mai mici și specializate, cu o structură a activelor mai puțin complexă, pot fi mai afectate de introducerea concomitentă a IFRS 9 și a mecanismelor de protecție prudențiale pentru expunerile neperformante. Comisia ar trebui să analizeze dacă este necesar să adapteze propunerea în vederea soluționării acestei probleme.

([8]) Definiția Autorității Bancare Europene (ABE): „expunere neperformantă înseamnă orice expunere a cărei întârziere la plată depășește 90 de zile sau care este puțin probabil să fie plătită fără executarea garanțiilor reale, chiar dacă nu este recunoscută ca fiind nerambursată sau depreciată. Expunerile cu întârziere la plată sau depreciate, în conformitate cu articolul 178 din CRR și, respectiv, cu cadrul contabil aplicabil, sunt considerate întotdeauna ca fiind neperformante. În plus, orice expunere față de debitor trebuie să fie considerată ca fiind neperformantă atunci când debitele mai vechi de 90 de zile ating 20 % din expunerea bilanțieră totală față de acel creditor («efect de antrenare»). Expunerea neperformantă totală se calculează prin adunarea creditelor neperformante, a titlurilor de creanță neperformante și a elementelor extrabilanțiere neperformante”.

([9]) Document de consultare privind mecanismele de protecție statutare.

([10]) Standardul Internațional de Raportare Financiară. În vigoare începând cu 1 ianuarie 2018.

([11]) Standardele internaționale de contabilitate.

([12]) Eurofinas: răspuns la consultarea Comisiei Europene privind mecanismele de protecție prudențiale statutare.

4.1.6. Chiar dacă mecanismele de protecție propuse pot atenua diferențele de provizionare rezultate din cauza adoptării unor cadre contabile diferite [IFRS 9, comparativ cu GAAP naționale ([13])], CESE consideră că IFRS 9 ar trebui să devină obligatoriu pentru toate băncile din UE.

4.1.7. CESE sugerează lansarea unei analize specifice cu scopul de a estima impactul potențial al propunerii de regulament asupra băncilor, asupra transmiterii creditelor acordate gospodăriilor, asupra IMM-urilor și asupra creșterii PIB-ului.

4.1.8. Alte riscuri pot provoca probleme similare celor generate de creditele neperformante, în special riscurile legate de instrumentele derivate extrem de complexe și de activele de nivelul 2 și 3 recuperate. În acest sens, CESE este de părere că aceste riscuri ar trebui trecute pe lista de priorități pentru reducerea riscurilor.

4.1.9. CESE remarcă faptul că BCE a emis deja actul adițional, fără a ține seama de normele pilonului 1 care urmează să fie emise de Parlament/Consiliu/Comisie și fără a aștepta finalizarea orientărilor ABE (în curs de dezbatere). Acest lucru ar putea încălca principiile unei mai bune legiferări. Prin urmare, actul adițional al BCE privind creditele neperformante ar trebui adaptat la viitorul cadru al pilonului 1 privind creditele neperformante, astfel încât să se asigure în continuare coerența normelor europene.

4.2. ***Măsuri vizând dezvoltarea în continuare a piețelor secundare pentru creditele neperformante***

4.2.1. În UE, tranzacțiile pe piețele secundare sunt relativ modeste ([14]). Printre cauzele acestei situații se numără: reglementarea fragmentată; limitările legislative aplicate deținătorilor anumitor clase de active, domeniului de aplicare pentru implicarea societăților de administrare și tipurilor de investitori (în unele cazuri, numai alte bănci pot să administreze sau să cumpere credite neperformante); și, de asemenea, divergența de opinii dintre băncile locale și investitorii străini în ceea ce privește perspectiva economică. CESE consideră că Comisia răspunde la multe dintre aceste probleme.

4.2.2. Una dintre provocările principale în ceea ce privește piața creditelor neperformante este lipsa unor date de înaltă calitate privind creditele neperformante, ceea ce duce la asimetrii în materie de informare. CESE salută modelele de date destinate să furnizeze date uniforme și standardizate pentru contractele privind creditele neperformante.

4.2.3. Cu toate acestea, CESE consideră că autoritățile de reglementare nu trebuie să încurajeze vânzarea creditelor neperformante, deoarece gestionarea creditelor depreciate în interiorul băncilor ar putea implica o valoare mai mare prin recuperarea acestora decât prețurile obținute din vânzarea lor.

4.2.4. CESE ar dori să sublinieze următoarele aspecte ale propunerii Comisiei, pe care le sprijină:

— **Administratorii de credite**. Normele aplicabile la nivelul UE stabilesc cerințe și proceduri specifice pentru acordarea, refuzarea sau retragerea autorizației (articolele 5-7), inclusiv „să aibă o reputație suficient de bună, să nu aibă cazier judiciar și să nu facă obiectul niciunei proceduri de insolvență”. Aceste norme se referă la aspecte precum: registrul (articolul 8), relația contractuală cu creditorul (articolul 9), externalizarea (articolul 10) și administrarea de credite în context transfrontalier (articolele 11 și 12).

— **Cumpărătorii de credite**. Creditorul furnizează toate informațiile necesare legate de contractul de credit (articolul 13, în conformitate cu standardele tehnice care vor fi elaborate de ABE (articolul 14 și care nu pot face obiectul altor cerințe suplimentare, în afara cerințelor prevăzute de măsurile naționale de transpunere (articolul 15). Cumpărătorii de credite pot executa în mod direct un contract de credit (articolul 18) sau îl pot cesiona (articolul 19).

— **Administratorii de credite, instituțiile de credit sau filialele acestora,** care joacă un rol activ în operațiunile legate de creditele neperformante, sunt prevăzute la articolul 16.

— **Supravegherea**. Este un aspect esențial, deoarece impune aplicarea acelorași norme în întreaga UE, un rol în materie de supraveghere al autorităților naționale competente și sancțiuni administrative (articolele 20-22).

([13]) Principii contabile general acceptate.
([14]) KPMG: 100 de miliarde EUR, mai puțin de 10 % din volumul rămas.

— **Protecția datelor cu caracter personal**. Una dintre condițiile aplicabile transferului unui credit este „respectarea drepturilor debitorului și conformarea cu normele de protecție a datelor cu caracter personal, în conformitate cu legislația care reglementează contractul de credit” [articolul 5 punctul 1 litera (c)].

4.2.5. *Protecția consumatorilor*

— CESE consideră că este important să se asigure un nivel ridicat de protecție a consumatorilor în domeniul serviciilor financiare.

— În acest sens, apreciază principiul general al propunerii, care prevede „[asigurarea aceluiași] nivel de protecție, indiferent de cine deține sau administrează un credit și indiferent de regimul juridic în vigoare în statul membru al cumpărătorului de credit sau al administratorului de credite”; trebuie să se respecte, în special, Directiva privind creditele ipotecare ([15]), Directiva privind creditele de consum ([16]) și Directiva privind clauzele contractuale abuzive ([17]).

— CESE subliniază și obligațiile creditorului față de consumator în cazul unor modificări aduse contractului de credit (articolul 34).

— CESE observă că transferul unui împrumut înseamnă că debitorul trebuie să interacționeze cu o societate nefinanciară care are personal diferit, metode de lucru diferite și un scop diferit. Prin urmare, este de dorit ca – așa cum procedează și Biroul pentru protecția financiară a consumatorilor din Statele Unite ([18]) – autoritățile naționale să acorde atenție măsurilor și recomandărilor de protejare a drepturilor debitorilor.

4.2.6. *Protecția lucrătorilor*

În toate cazurile de transferuri de credit către întreprinderile externe, autoritățile competente trebuie să ia în considerare mobilitatea și protecția lucrătorilor din întreprinderile implicate în astfel de transferuri, în conformitate cu dreptul Uniunii și cu dreptul intern.

4.3. ***Executarea extrajudiciară accelerată a garanțiilor reale***

4.3.1. CESE dorește să evidențieze în sens pozitiv obligația statelor membre de a se asigura că, în cazul debitorului care este societate comercială, acesta are dreptul de a contesta utilizarea acestui mecanism în fața unei instanțe naționale (articolul 28). Această prevedere ar trebui să protejeze în mod adecvat dreptul fundamental al cetățenilor și al întreprinderilor la un proces echitabil ([19]), în special în cazul unor clauze contractuale abuzive sau incorecte.

4.3.2. Cu toate acestea, CESE ia act de îndoielile exprimate de unele state membre că un astfel de instrument ar putea accelera semnificativ procesul de executare în statele membre în care acțiunile în justiție sunt deja soluționate într-o perioadă scurtă de timp; deși procedurile extrajudiciare pot fi benefice pentru creditor, soluția pentru problema creditelor neperformante constă, în principal, în consolidarea procedurilor judiciare în întreaga UE.

4.3.3. În orice caz, CESE apreciază restricțiile privind aplicarea executării extrajudiciare accelerate a garanțiilor reale din propunere. În primul rând, sunt incluse doar acordurile încheiate între creditori și debitori comerciali. De asemenea, următoarele sunt în mod specific excluse:

— consumatori care nu sunt implicați în activități profesionale ([20]);

— societățile fără scop lucrativ;

— contractele de garanție financiară ([21]); și

— bunuri imobile rezidențiale care constituie reședința principală a debitorului care este societate comercială ([22]).

([15]) Directiva 2014/17/UE (JO L 60, 28.2.2014, p. 34).
([16]) Directiva 2011/83/UE (JO L 304, 22.11.2011, p. 64).
([17]) Directiva 93/13/CEE (JO L 95, 21.4.1993, p. 29).
([18]) https://www.consumerfinance.gov/about-us/newsroom/consumer-financial-protection-bureau-reminds-mortgage-servicers-of-legal-protections-for-consumers-when-transferring-loans
([19]) Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, articolul 47.
([20]) Directiva 2008/48/CE privind contractele de credit pentru consumatori, articolul 3 litera (a).
([21]) Directiva 2002/47/CE privind contractele de garanție financiară, articolul 2 alineatul (1) litera (a).
([22]) „Criza financiară care a determinat falimentul a numeroase persoane care contractaseră un credit și care au fost obligate să vândă la prețuri derizorii bunurile imobiliare achiziționate”. Avizul Comitetului Economic și Social European privind propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind contractele de credit pentru proprietăți rezidențiale (JO C 318, 29.10.2011, p. 133).

4.4. ***Proiectul privind societățile de administrare a investițiilor (S.A.I.)***

Normele privind ajutorul de stat

4.4.1. CESE este de acord cu Comisia în privința faptului că S.A.I. au constituit un element important al soluțiilor de curățare a bilanțurilor băncilor în unele state membre, în special în urma crizei financiare. Cu toate acestea, CESE este de acord că – în cazul mecanismelor finanțate din fonduri publice sau garantate – acestea pot genera, de asemenea, riscuri legate de stabilitatea financiară, printre care și posibilitatea de consolidare a legăturii dintre bănci și entitățile suverane.

4.4.2. Prin urmare, CESE sprijină coerența cu cadrul juridic al UE, în special cu Directiva privind redresarea și rezoluția instituțiilor bancare ([23]) și cu Regulamentul privind mecanismul unic de rezoluție ([24]).

4.4.3. În practică, aproape toate S.A.I. naționale au beneficiat de o formă de asistență guvernamentală, inclusiv: garanții pentru acoperirea oricăror pierderi sau pentru garantarea finanțării S.A.I. (care au condus la un rating „suveran" pentru S.A.I., titlurile de valoare ale acestora fiind, de exemplu, eligibile ca garanții în cadrul tranzacțiilor de tip repo); cumpărarea de active de către S.A.I. peste valoarea de piață a acestora (valoarea pe care ar plăti-o un investitor), ca urmare a unei analize a perspectivei pe termen lung a valorii economice – diferența dintre valoarea economică și valoarea de piață constituie ajutor de stat și necesită aprobarea Comisiei Europene la nivel bancar; de asemenea, recapitalizarea de către guverne a băncilor care participă în cadrul sistemelor S.A.I. ([25]).

4.4.4. Chiar și în cazul în care a fost permisă o oarecare formă de asistență guvernamentală, cele mai recente norme ale UE prevăd, în general, ca cerință minimă, ca datoria subordonată a unei bănci să fie recapitalizată intern (eliminată din bilanț sau convertită în capital propriu), astfel încât orice sarcină de recapitalizare să fie cel puțin partajată între sectorul public și cel privat.

Bruxelles, 11 iulie 2018.

Președintele
Comitetului Economic și Social European
Luca JAHIER

([23]) Directiva 2014/59/UE.
([24]) Regulamentul (UE) nr. 806/2014 (JO L 225, 30.7.2014, p. 1).
([25]) KPGM.